

ZARZĄD WOJEWÓDZTWA
ŚWIĘTOKRZYSKIEGO

EFRR-VII.432.2.34.2024

DECYZJA NR 15/24

ZARZĄDU WOJEWÓDZTWA ŚWIĘTOKRZYSKIEGO

z dnia 3 lipca 2024 roku

wydana w składzie:

- 1) Renata Janik – Marszałek Województwa Świętokrzyskiego
- 2) Marek Bogusławski – Wicemarszałek Województwa Świętokrzyskiego
- 3) Grzegorz Socha – Wicemarszałek Województwa Świętokrzyskiego
- 4) Anita Koniusz – Członek Zarządu Województwa Świętokrzyskiego
- 5) Andrzej Pruś – Członek Zarządu Województwa Świętokrzyskiego

Na podstawie art. 60 pkt 6, art. 61 ust.1 pkt 2 lit. a, art. 64 ust.1 pkt 2 lit. b i ust. 2 oraz art. 67 ust.1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2023 r. poz. 1270, z późn. zm.), art. 37 ust. 1 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej (Dz. U. z 2023 r. poz. 702, z późn. zm.), oraz art. 6 i art. 9 ust.1 pkt 2 i ust. 2 pkt 9 lit. b ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o zasadach realizacji programów w zakresie polityki spójności finansowanych w perspektywie finansowej 2014-2020 (Dz. U. z 2020 r. poz. 818, z późn. zm.), art. 41 ust. 2 pkt 4 oraz art. 46 ust.2a ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie województwa (Dz. U. z 2024 r. poz. 566, z późn. zm.), art. 104, 105 § 1 oraz art. 107 § 1-3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2024 r. poz. 572, z późn.zm.) oraz Rozporządzenia Komisji (UE) nr 1407/2013 z dnia 18 grudnia 2013 r. w sprawie stosowania art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do pomocy de minimis (Dz. U. UE. L 352.1 z dnia 24 grudnia 2013 r.)

w sprawie:

wszczętej na wniosek, PESEL, zamieszkałej,
....., prowadzącej działalność gospodarczą pod nazwą:
..... z siedzibą,

w przedmiocie: udzielenia ulgi w formie rozłożenia na raty kwoty dofinansowania z Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego i naliczanych odsetek, których wysokość została określona przez Zarząd Województwa Świętokrzyskiego w decyzji nr 246/23 z dnia 10 maja 2023 r.

po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 3 lipca 2024 roku

Zarząd Województwa Świętokrzyskiego jako Instytucja Zarządzająca Regionalnym Programem Operacyjnym Województwa Świętokrzyskiego na lata 2014-2020

orzeka:

I. udziela ulgi w spłacie zobowiązania poprzez rozłożenie na raty należności wynikających z decyzji nr 246/23 Zarządu Województwa Świętokrzyskiego z dnia 10 maja 2023 r.

II. ustala liczbę, wysokość oraz termin płatności rat obejmujących należność główną wraz z odsetkami oraz z opłatą prolongacyjną w następujący sposób:

Zobowiązania określone na dzień złożenia wniosku o rozłożenie spłaty na raty tj. na dzień 13-06-2024 r.			Proporcja do rozliczenia spłat zg. z art. 55 § 2 Ordynacja podatkowa			Stawka odsetek za zwłokę dla zaległości podatkowych	Stawka opłaty prolongacyjnej tj. 50% stawki odsetek	Naliczanie opłaty prolongacyjnej następuje od dnia	
Należność główna	Odsetek	Razem	Należność główna	Odsetek	Razem				
86 913,64	36 385,00	123 298,64	70,49%	29,51%	100,00%	14,5%	7,25%	14-06-2024	
<i>Rata</i>	Termin płatności raty	Kwota raty dotycząca należności głównej i odsetek	Kwoty przypadające do zwrotu po pomniejszeniu o kolejne raty		Proporcjonalne rozliczenie spłaty raty zg. z art. 55 § 2 Ordynacja podatkowa		Liczba dni do naliczenia opłaty prolongacyjnej	Wysokość należnej opłaty prolongacyjnej	Ogółem do wpłaty kwota raty + opłata prolongacyjna
			Należność główna	Odsetek	Kwota zaliczona na należność główną	Kwota zaliczona na odsetki			
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10=3+9
1	10-07-2024	3 000,00	86 913,64	36 385,00	2114,71	885,29	26	11,00	3 011,00

2	10-08-2024	3 000,00	84 798,93	35 499,71	2114,71	885,29	57	24,00	3 024,00
3	10-09-2024	3 000,00	82 684,22	34 614,42	2114,71	885,29	88	37,00	3 037,00
4	10-10-2024	3 000,00	80 569,51	33 729,13	2114,71	885,29	118	50,00	3 050,00
5	10-11-2024	3 000,00	78 454,80	32 843,84	2114,71	885,29	149	63,00	3 063,00
6	10-12-2024	3 000,00	76 340,09	31 958,55	2114,71	885,29	179	75,00	3 075,00
7	10-01-2025	3 000,00	74 225,38	31 073,26	2114,71	885,29	210	88,00	3 088,00
8	10-02-2025	3 000,00	72 110,67	30 187,97	2114,71	885,29	241	101,00	3 101,00
9	10-03-2025	3 000,00	69 995,96	29 302,68	2114,71	885,29	269	113,00	3 113,00
10	10-04-2025	3 000,00	67 881,25	28 417,39	2114,71	885,29	300	126,00	3 126,00
11	10-05-2025	3 000,00	65 766,54	27 532,10	2114,71	885,29	330	139,00	3 139,00
12	10-06-2025	3 000,00	63 651,83	26 646,81	2114,71	885,29	361	152,00	3 152,00
13	10-07-2025	3 000,00	61 537,12	25 761,52	2114,71	885,29	391	164,00	3 164,00
14	10-08-2025	3 000,00	59 422,41	24 876,23	2114,71	885,29	422	177,00	3 177,00
15	10-09-2025	3 000,00	57 307,70	23 990,94	2114,71	885,29	453	190,00	3 190,00
16	10-10-2025	3 000,00	55 192,99	23 105,65	2114,71	885,29	483	203,00	3 203,00
17	10-11-2025	3 000,00	53 078,28	22 220,36	2114,71	885,29	514	216,00	3 216,00
18	10-12-2025	3 000,00	50 963,57	21 335,07	2114,71	885,29	544	229,00	3 229,00
19	10-01-2026	3 000,00	48 848,86	20 449,78	2114,71	885,29	575	242,00	3 242,00
20	10-02-2026	3 000,00	46 734,15	19 564,49	2114,71	885,29	606	255,00	3 255,00
21	10-03-2026	3 000,00	44 619,44	18 679,20	2114,71	885,29	634	266,00	3 266,00
22	10-04-2026	3 000,00	42 504,73	17 793,91	2114,71	885,29	665	279,00	3 279,00
23	10-05-2026	3 000,00	40 390,02	16 908,62	2114,71	885,29	695	292,00	3 292,00
24	10-06-2026	3 000,00	38 275,31	16 023,33	2114,71	885,29	726	305,00	3 305,00
25	10-07-2026	3 000,00	36 160,60	15 138,04	2114,71	885,29	756	318,00	3 318,00

26	10-08-2026	3 000,00	34 045,89	14 252,75	2114,71	885,29	787	331,00	3 331,00
27	10-09-2026	3 000,00	31 931,18	13 367,46	2114,71	885,29	818	344,00	3 344,00
28	10-10-2026	3 000,00	29 816,47	12 482,17	2114,71	885,29	848	356,00	3 356,00
29	10-11-2026	3 000,00	27 701,76	11 596,88	2114,71	885,29	879	369,00	3 369,00
30	10-12-2026	3 000,00	25 587,05	10 711,59	2114,71	885,29	909	382,00	3 382,00
31	10-01-2027	3 000,00	23 472,34	9 826,30	2114,71	885,29	940	395,00	3 395,00
32	10-02-2027	3 000,00	21 357,63	8 941,01	2114,71	885,29	971	408,00	3 408,00
33	10-03-2027	3 000,00	19 242,92	8 055,72	2114,71	885,29	999	420,00	3 420,00
34	10-04-2027	3 000,00	17 128,21	7 170,43	2114,71	885,29	1030	433,00	3 433,00
35	10-05-2027	3 000,00	15 013,50	6 285,14	2114,71	885,29	1060	445,00	3 445,00
36	10-06-2027	3 000,00	12 898,79	5 399,85	2114,71	885,29	1091	458,00	3 458,00
37	10-07-2027	3 000,00	10 784,08	4 514,56	2114,71	885,29	1121	471,00	3 471,00
38	10-08-2027	3 000,00	8 669,37	3 629,27	2114,71	885,29	1152	484,00	3 484,00
39	10-09-2027	3 000,00	6 554,66	2 743,98	2114,71	885,29	1183	497,00	3 497,00
40	10-10-2027	3 000,00	4 439,95	1 858,69	2114,71	885,29	1213	510,00	3 510,00
41	10-11-2027	3 298,64	2 325,24	973,40	2 325,24	973,40	1244	575,00	3 873,64
RAZEM		123 298,64	xxx	xxx	86 913,64	36 385,00	xxx	10 993,00	134 291,64

Uzasadnienie

W dniu 10 maja 2023 r. Zarząd Województwa Świętokrzyskiego, pełniący funkcję Instytucji Zarządzającej Regionalnym Programem Operacyjnym Województwa Świętokrzyskiego na lata 2014-2020, zwany dalej „Instytucja Zarządzająca, IZ lub Organ”, wydał decyzję nr 246/23 (zwana dalej „decyzja nr 246/23”) określającą, PESEL....., zamieszkałej, zwanej dalej „Beneficjent lub Wnioskodawca”, przypadającą do zwrotu

kwotę dofinansowania ze środków Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, (zwanego dalej „EFRR”) w wysokości 94 265,72 zł (słownie: dziewięćdziesiąt cztery tysiące dwieście sześćdziesiąt pięć złotych, 72/100) udzielonego w ramach Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Świętokrzyskiego na lata 2014-2020 (zwany dalej: „RPOWŚ 2014-2020”) na podstawie umowy nr RPSW..... zawartej w dniu 24 września 2020 r. o dofinansowanie projektu pn.:

„.....” (zwanej dalej „umowa o dofinansowanie”), termin naliczania odsetek jak dla zaległości podatkowych oraz sposób zwrotu środków.

Zgodnie z art. 207 ust. 12a ustawy o finansach publicznych z dnia 27 sierpnia 2009 r. (Dz. U. z 2023 r. poz. 1270, z późn. zm) (zwanej dalej „u.f.p.”), Beneficjentowi przysługiwało prawo do złożenia do Instytucji Zarządzającej wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, z czego Beneficjent skorzystał. Decyzją nr 311/23 Zarząd Województwa Świętokrzyskiego w dniu 29 listopada 2023 roku utrzymał w mocy decyzję Nr 246/23 Zarządu Województwa Świętokrzyskiego z dnia 10 maja 2023 r. Beneficjent miał również możliwość wniesienia do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Kielcach skargi na decyzję z czego również skorzystał. Wyrokiem sygn. akt I SA/Ke 41/24 z dnia 21.03.2024 r. Wojewódzki Sąd Administracyjny w Kielcach oddalił skargę na ww. decyzję. Od tego wyroku Beneficjent złożył skargę kasacyjną do Naczelnego Sądu Administracyjnego.

Ponieważ Beneficjent nie zwrócił środków dofinansowania wynikających z decyzji nr 246/23 Instytucja Zarządzająca skierowała do Naczelnika Pierwszego Urzędu Skarbowego w Kielcach wnioski o egzekucję, wystawiając tytuł wykonawczy. W związku z powyższym na konto IZ wpłynęły wyegzekwowane w okresie od 28.05.2024 r. do 07.06.2024 r. kwoty w łącznej wysokości 4 994,31 zł (kwota główna) plus 2 151,47 zł (odsetki).

Beneficjent osobiście w dniu 13 czerwca 2024 r. złożył kierowany do Zarządu Województwa Świętokrzyskiego wnioski o rozłożenie na raty kosztów postępowania egzekucyjnego i umorzenie odsetek na podstawie art. 71 c ustawy z dnia 17 czerwca 1996 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2023 r. poz. 2505) (zwanej dalej „u.p.e.a”) W uzasadnieniu wniosku Pani wskazała, że poprzez zajęcie rachunku bankowego została pozbawiona wszelkich środków a działalność gospodarcza jaką prowadzi, nie może funkcjonować bez bieżącego przepływu środków finansowych oraz że długotrwały brak dostępu do tych środków doprowadzi, w której zatrudnia 4

osoby do upadłości i będzie skutkiem nieodwracalnym a niemożność zarobkowania spowoduje brak dochodów przy pomocy których mogłaby spłacać istniejącą należność wynikającą z decyzji. Wnioskodawczyni podkreśliła, że dochód z prowadzonej działalności jest jej jedynym źródłem utrzymania a poprzez zajęcie prywatnego rachunku bankowego poważnie zostało zagrożone bezpieczeństwo finansowe jej rodziny oraz prowadzonej firmy. Konieczność uregulowania jednorazowo należności głównej, odsetek i kosztów egzekucji powoduje zagrożenie jej egzystencji oraz może spowodować potrzebę sięgnięcia przez nią do pomocy ze środków budżetu państwa. Wnioskodawczyni wskazała, że specyfika prowadzonej działalności polega na ciągłym obrocie środkami, regulowania zobowiązań za zakupiony towar potrzebny do wykonywanej pracy i realizowania zamówień. Cel projektu nie zostanie osiągnięty. Wobec powyższego Beneficjent wniósł o rozłożenie na raty należności głównej i odblokowanie rachunku bankowego tak by móc w dalszym ciągu prowadzić działalność gospodarczą.

W odpowiedzi na powyższe Instytucja Zarządzająca wysłała pismo z dnia 14 czerwca 2024 r. wnosząc o sprecyzowanie czy jest to wniosek do organu egzekucyjnego w trybie art. 71 c u.p.e.a., którym jest zgodnie z właściwością Naczelnik Pierwszego Urzędu Skarbowego w Kielcach, czy jest to wniosek o udzielenie ulgi w trybie art. 64 ust. 1 pkt 2 b) u.f.p. tj. wniosek o rozłożenie na raty, które to postępowanie mógłby poprowadzić tutejszy Organ.

Beneficjent w dniu 20 czerwca 2024 r. osobiście złożył do urzędu pismo w którym doprecyzował, że prosi o udzielenie ulgi w trybie art. 64 u.f.p. w formie rozłożenia na raty należności wynikających z decyzji nr 246/23. Do pisma załączył również wszystkie wymagane informacje określone w § 2 ust. 1 i ust. 2 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 29 marca 2010 r. w sprawie zakresu informacji przedstawianych przez podmiot ubiegający się o pomoc de minimis. Były to następujące dokumenty:

- 1) wypełniony formularz informacji przedstawianych przy ubieganiu się o pomoc de minimis ze wskazaniem, że łączna wartość pomocy de minimis udzielonej w bieżącym roku podatkowym oraz w dwóch poprzedzających latach podatkowych wszystkim powiązanim z podmiotem wyniosła zł;
- 2) Zaświadczenie Urzędu Skarbowego o wysokości dochodu uzyskanego wspólnie z małżonkiem w roku kalendarzowym 2023, 2022, 2021;
- 3) poświadczające stan rodzinny (wypisał dane osób pozostających we wspólnym gospodarstwie domowym z wnioskodawcą: dane męża i dzieci w kolejności: imię i nazwisko – data urodzenia – rodzaj stosunku łączącego wskazaną osobę z Wnioskodawcą);

- 4) oświadczenie wnioskodawcy, że osoby pozostające we wspólnym gospodarstwie domowym nie korzystają z pomocy społecznej w jakiegokolwiek formie;
- 5) harmonogram spłat w postaci zobowiązania się do płacenia 42 miesięcznych rat, począwszy od lipca 2024 w kwocie 3 tysięcy zł ze wskazaniem większej ostatniej raty;
- 6) uzasadnienie wniosku o raty;
- 7) wykaz majątku wnioskodawcy oraz osób pozostających we wspólnym gospodarstwie domowym na dzień złożenia wniosku, wskazując jednocześnie, że z mężem pozostaje we wspólnocie majątkowej. W skład majątku rodziny wchodzi nieruchomości: działka o powierzchni 0,2123 ha wraz z domem parterowym z poddaszem użytkowym o powierzchni 160 m², budyneko powierzchni ok. 120 m², dwa mieszkania o powierzchni: 39,62 m² oraz 32,62 m² oraz pozostały majątek: samochód osobowy marki Skoda Super B oraz samochód dostawczy Fiat Doblo;
- 8) wyciągi z posiadanych przez Wnioskodawcę oraz osób pozostających we wspólnym gospodarstwie domowym rachunków bankowych, z ostatnich 3 miesięcy (marzec kwiecień, maj 2024 z konta prowadzonego w Mbank S. A dla firmy, maj czerwiec z konta prowadzonego w Bank Pekao S.A. dla

W uzasadnieniu wniosku Pani wskazała, że wraz z zajęciem kont bankowych przez Urząd Skarbowy straciła płynność finansową, co może skutkować zamknięciem prowadzonej przez nią działalności gospodarczej. Wnioskodawca podkreślił, że zatrudnia obecnie cztery osoby w prowadzonej przez siebie oraz, że sytuacja ta w rażący sposób wpływa na byt jej rodziny, bowiem jest matką trójki małoletnich dzieci. Mając powyższe na uwadze oraz powołując się na zależność pomiędzy ewentualną likwidacją działalności a co za tym idzie niemożliwością wywiązania się z ciążących na niej zobowiązaniach finansowych oraz utratą statusu materialnego jej dzieci Pani poprosiła o rozłożenie na 42 raty zobowiązania wynikającego z decyzji nr 246/23 oraz zobowiązała się do ich płacenia do każdego 10-tego dnia miesiąca począwszy od lipca 2024 r. w kwocie 3 tysięcy złotych.

Instytucja Zarządzająca sporządziła zawiadomienie z art. 10 § 1 k.p.a. w dniu 21 czerwca 2024 r. informując o możliwości wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów w sprawie wszczętej na wniosek Beneficjenta. zgłosiła się osobiście do urzędu i odebrała zawiadomienie oraz uzupełniła materiał dowodowy, tj. dołączyła do akt wyciągi

z osobistego rachunku bankowego prowadzonego w Santander Bank Polska S.A. a na tę okoliczność sporządzono Protokół.

Z uwagi na trwającą egzekucję skarbową Naczelnik Pierwszego Urzędu Skarbowego w Kielcach przekazał na konto IZ wyegzekwowane w dniach od 19.06.2024 r. do 24.06.2024 r. od Pani kwoty w łącznej wysokości 2 357,77 zł (kwota główna) plus 1 028,76 zł (odsetki). Instytucja Zarządzająca dokonała stosownego ich zaksięgowania, tym samym pozostała kwota główna z decyzji nr 246/23 wyniosła 86 913,64 zł a odsetki liczone jak dla zaległości podatkowej od dnia wypłaty do dnia wpływu wniosku o raty wyniosły 36 385,00 zł

W dniu 25 czerwca 2024 r. Beneficjent ponownie zapoznał się z materiałem dowodowym w sprawie a na tę okoliczność sporządzono Protokół.

W tak ustalonym stanie faktycznym i po przeanalizowaniu całości zgromadzonego materiału dowodowego należy stwierdzić, co następuje.

Zgodnie z treścią k.p.a. w toku postępowania, organy administracji publicznej podejmują wszelkie czynności niezbędne do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego oraz do załatwienia sprawy mając na względzie interes społeczny i słuszny interes obywateli.

Zgodnie z art. 60 pkt 6 u.f.p., środkami publicznymi stanowiącymi niepodatkowe należności budżetowe o charakterze publiczno-prawnym są w szczególności następujące dochody budżetu państwa albo budżetu jednostki samorządu terytorialnego: należności z tytułu zwrotu środków przeznaczonych na realizację programów finansowanych z udziałem środków europejskich oraz inne należności związane z realizacją projektów finansowanych z udziałem tych środków, a także odsetki od tych środków i od tych należności.

Zgodnie z art. 61 ust. 1 pkt 2 lit a u.f.p. organem pierwszej instancji właściwym do wydawania decyzji w odniesieniu do należności wskazanych w art. 60 pkt 6 u.f.p. jest instytucja zarządzająca. Na podstawie art. 64 ust. 1 pkt 2 lit b u.f.p. należności o których mowa w art. 60 u.f.p. właściwy organ umarza w całości – w przypadkach uzasadnionych ważnym interesem zobowiązanego lub interesem publicznym; umarza w części, odracza terminy spłaty całości albo części należności lub rozkłada na raty płatności całości albo części należności - w przypadkach uzasadnionych względami społecznymi lub gospodarczymi, w szczególności możliwościami płatniczymi zobowiązanego.

Zgodnie z art. 67 u.f.p. do spraw dotyczących należności z tytułu zwrotu płatności dokonanych w ramach programów finansowanych z udziałem środków europejskich, o których mowa w art. 60 u.f.p., nieuregulowanych ustawą o finansach publicznych stosuje się przepisy u.f.p. i odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2023 r., poz. 2383, z późn. zm.) zwana dalej: Ordynacja podatkowa.

Na podstawie art. 41 ust. 2 pkt 4 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie województwa do zadań zarządu województwa należy w szczególności m.in. przygotowanie projektów strategii rozwoju województwa, planu zagospodarowania przestrzennego i regionalnych programów operacyjnych oraz ich wykonywanie.

Na podstawie art. 46 ust. 2a tejże ustawy, decyzje wydane przez zarząd województwa w sprawach z zakresu administracji publicznej podpisuje marszałek. W decyzji wymienia się imiona i nazwiska członków zarządu, którzy brali udział w wydaniu decyzji.

W świetle art. 104 i 107 k.p.a. organ administracji publicznej załatwia sprawę przez wydanie decyzji, która rozstrzyga sprawę co do jej istoty w całości lub w części albo w inny sposób kończąc sprawę w danej instancji.

Zapisy u.f.p. dają Instytucji Zarządzającej możliwość umarzania w całości lub w części, rozkładania na raty płatności całości albo części należności pieniężnych o charakterze niepodatkowych należności publicznoprawnych. Należności publicznoprawne należy rozumieć jako należności niebędące podatkami i opłatami, stanowiące dochód budżetu państwa lub budżetu jednostki samorządu terytorialnego, wynikające ze stosunków publicznoprawnych. Ich podstawą są przepisy powszechnie obowiązującego prawa, a cechą charakterystyczną podporządkowanie w granicach wyznaczonych prawem objętych nimi jednostek, organom wyposażonym we władztwo publiczne. Na mocy art. 60 pkt 6 u.f.p. do niepodatkowych należności o charakterze publicznoprawnym należą należności z tytułu zwrotu płatności dokonanych w ramach programów finansowanych z udziałem środków europejskich.

Zgodnie z art. 6 i art. 9 ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o zasadach realizacji programów w zakresie polityki spójności finansowanych w perspektywie finansowej 2014-2020 (Dz. U. z 2020 r. poz. 818, z późn. zm.) (zwana dalej: ustawa wdrożeniowa) za przygotowanie i prawidłową realizację programu operacyjnego odpowiada instytucja zarządzająca, którą w przypadku regionalnego programu operacyjnego jest zarząd województwa. Na podstawie art. 9 ust. 2 pkt 9 lit. b ustawy wdrożeniowej do zadań instytucji zarządzającej należy wydawanie decyzji o umorzeniu w całości albo w części oraz o odroczeniu albo rozłożeniu na raty spłaty należności wynikających

z obowiązku zwrotu środków przeznaczonych na realizację programów, projektów lub zadań, o których mowa w art. 61 u.f.p.

W myśl art. 64 u.f.p., właściwy organ, na wniosek zobowiązanego, prowadzącego działalność gospodarczą może udzielać określonych w art. 64 ust.1 pkt 2 ulg w spłacie zobowiązań, które:

- 1) nie stanowią pomocy publicznej,
- 2) stanowią pomoc de minimis,
- 3) stanowią pomoc publiczną:
 - a) mającą na celu naprawienie szkód spowodowanych klęskami żywiołowymi lub innymi zdarzeniami nadzwyczajnymi,
 - b) mającą na celu zaradzenie poważnym zaburzeniom w gospodarce,
 - c) zgodną z zasadami rynku wewnętrznego Unii Europejskiej, której dopuszczalność została określona przez właściwe organy Unii Europejskiej, udzielaną na przeznaczenia inne niż wymienione w lit. a i b.

Mając na uwadze powyższe, w toku prowadzonego postępowania Instytucja Zarządzająca zobligowana była w pierwszej kolejności ustalić, czy wnioskowana pomoc jest pomocą publiczną czy pomocą de minimis w myśl art. 64 ust. 2 u.f.p.

Pomoc publiczna to ingerencja instytucji państwowych, polegająca na przyznaniu w jakiegokolwiek formie, pomocy pojedynczemu podmiotowi gospodarczemu bądź grupie podmiotów, prowadząca do zakłócenia konkurencji na wolnym rynku.

W szerszym znaczeniu, pomocą publiczną są też inne instytucje prawne uprzywilejowujące wspomagany podmiot względem pozostałych (indywidualne zwolnienia podatkowe, gwarancje rządowe, monopole etc.).

Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej, wypracowanym na gruncie art. 107 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu UE, pomoc publiczna może wystąpić w przypadku udzielenia wsparcia przedsiębiorstwu po spełnieniu łącznie następujących przesłanek:

- 1) wsparcie jest udzielane przez państwo lub ze środków państwowych,
- 2) wsparcie stanowi dla przedsiębiorcy przysporzenie korzystniejsze od warunków oferowanych na rynku,
- 3) wsparcie ma charakter selektywny (uprzywilejowuje określone przedsiębiorstwo lub przedsiębiorstwa albo produkcję określonych towarów),

4) wsparcie grozi zakłóceniem lub zakłóca konkurencję oraz wpływa na wymianę handlową między państwami członkowskimi UE.

Zatem, aby przedsiębiorca mógł uzyskać ulgę musi wykazać, że dana ulga nie będzie stanowiła pomocy publicznej (tj. nie spełnia wyżej wskazanych kryteriów) bądź też w przeciwnym przypadku - wykazać, że dana pomoc publiczna mieści się w limicie pomocy *de minimis* dla danego przedsiębiorcy lub też wykazać, że ulga ta będzie stanowiła inną dozwoloną formę pomocy publicznej.

Beneficjent, składając wniosek o ulgę w formie rozłożenia na raty należności i odsetek, wskazał, że przedmiotowa pomoc nie stanowi pomocy publicznej składając wypełniony Formularz informacji przedstawianych przy ubieganiu się o pomoc *de minimis* i wskazując, że łączna wartość pomocy *de minimis* udzielonej w ostatnich 3 latach podatkowych wyniosła 5 203,52 zł. Wobec powyższego, uprawniony jest wniosek, że wobec nie spełnienia łącznie wszystkich ww. przesłanek wnioskowana pomoc nie jest pomocą publiczną.

Pomoc *de minimis* jest natomiast rodzajem wsparcia publicznego, o której stanowi rozporządzenie Komisji (UE) nr 1407/2013 z 18 grudnia 2013 w sprawie stosowania art. 107 i 108 Traktatu o Funkcjonowaniu Unii Europejskiej do pomocy *de minimis*. Jest to pomoc o stosunkowo niskiej wartości dzięki czemu nie jest ona w stanie naruszyć konkurencji lub wywierać wpływ na handel między Państwami Członkowskimi. Pomoc *de minimis* może być udzielana do wysokości 300 000 EUR w okresie trzech lat podatkowych.

Na podstawie informacji pozyskanej z bazy SUDOP (System Udostępnienia Danych o Pomocy Publicznej) administrowanej przez Urząd Ochrony Konkurencji i Konsumenta (<https://sudop.uokik.gov.pl/search/aidBeneficiaries>) Instytucja Zarządzająca pozyskała informacje, że Beneficjent w okresie 3 lat podatkowych poprzedzających złożenie wniosku skorzystał z pomocy publicznej w wysokości 9 537,19 EUR, w tym z pomocy *de minimis* w wysokości 1 140,53 euro a więc nie przekraczającej wyżej wskazanego pułapu.

Zgodnie z art. 64 ust. 1 pkt 2 lit. a i b u.f.p. „Należności, o których mowa w art. 60, właściwy organ może na wniosek zobowiązanego:

a) umarzać w całości - w przypadkach uzasadnionych ważnym interesem zobowiązanego lub interesem publicznym,

b) umarzać w części, odraczać terminy spłaty całości albo części należności lub rozkładać na raty płatność całości albo części należności - w przypadkach uzasadnionych względami społecznymi lub gospodarczymi, w szczególności możliwościami płatniczymi zobowiązanego.”

Z treści powyższego przepisu wynika, że ustawodawca przewidział możliwość umarzania w całości lub w części, bądź odraczania lub rozkładania na raty zobowiązań będących niepodatkowymi należnościami budżetowymi o charakterze publicznoprawnym, w katalogu tych należności mieszczą się również należności z tytułu zwrotu środków przeznaczonych na realizację programów finansowanych z udziałem środków europejskich określonych w art. 60 pkt 6 u.f.p.

Jak wyżej zaznaczono, Organ w pierwszej fazie postępowania winien zatem zbadać czy w sprawie zachodzą przesłanki umożliwiające zastosowanie ulg o których mowa w art. 64 ust. 1 pkt 2 lit.

b u.f.p., tj.: względy społeczne bądź względy gospodarcze, w tym możliwości płatnicze zobowiązanego. Przepisy prawa nie zawierają definicji legalnej pojęć „względy społeczne” oraz „względy gospodarcze”. Instytucja Zarządzająca oceniając wypełnienie w niniejszej sprawie dyspozycji wskazanych klauzul generalnych zobowiązana była posiłkować się rozumieniem tych pojęć wypracowanym w orzecznictwie sądów administracyjnych.

Zgodnie z utrwaloną linią orzecniczą o zaistnieniu względów społecznych lub gospodarczych możemy mówić „gdy z powodu nadzwyczajnych przypadków losowych lub szczególnego splotu okoliczności strona nie jest w stanie uregulować zaległości podatkowej, przy czym nie można ich utożsamiać z subiektywnym przekonaniem dłużnika. O istnieniu względów społecznych lub gospodarczych zobowiązanego decydować powinny kryteria zobiektywizowane, zgodnie z powszechnie aprobowaną hierarchią wartości.” (wyrok WSA w Białymstoku z dnia 15 maja 2019 r., sygn. I SA/Bk 125/19).

Sformułowania względy społeczne i względy gospodarcze będące przesłankami uprawniającymi organ do zastosowania ulg są klauzulami generalnymi, a w ich próbie definicji i ocenie koniecznym jest zatem odwołanie się do sformułowań pozaprawnych. Względy gospodarcze należy rozumieć jako sytuację, w jakiej znalazła się strona wnioskująca o przyznanie ulgi, z powodów niezależnych od jej działania, a których skutkiem jest takie pogorszenie się jej kondycji finansowej, że nie będzie w stanie wywiązać się ze zobowiązania będącego przedmiotem wniosku. Pojęcie to odnosi się do sytuacji nadzwyczajnych czy zdarzeń losowych, których Strona prowadząc działalność w normalnej sytuacji ekonomicznej nie miała wpływu, tj. nie doprowadziła do niej swoim postępowaniem, a pogorszenie sytuacji finansowej nie nastąpiło z jej winy. W związku z tym szczególnie nacisk powinien być położony na analizę sytuacji ekonomicznej strony. Ważnym elementem jest jeszcze zastrzeżenie, że o względach gospodarczych zobowiązanego nie może decydować jego subiektywne przekonanie o konieczności przyznania ulgi. Z kolei względy społeczne są rozumiane jako dyrektywa postępowania nakazująca respektowanie wartości wspólnych dla całego

społeczeństwa, takich jak: sprawiedliwość, zaufanie obywateli do organów władzy. Przesłanka ta związana jest również z finansowym aspektem funkcjonowania wspólnoty samorządowej i społeczeństwa, przy czym nie można jej zawęzić jedynie do finansowego aspektu.

Przesłanka interesu społecznego lub gospodarczego wymaga w pierwszej kolejności ustalenia sytuacji majątkowej wnioskodawcy oraz skutków ekonomicznych, jakie wystąpią dla wnioskodawcy w przypadku realizacji zobowiązania bez zastosowania ulgi. Z treści orzeczeń zapadłych na gruncie ustawy o zobowiązaniach podatkowych wynika, że przesłankę względów społecznych lub gospodarczych interpretowano podobnie do obecnego ujęcia interesu podatnika. Zgodnie z orzecznictwem sądowym w szczególności nie jest uzasadnione ograniczanie rozumienia tych przesłanek do wyłącznie nieprzewidzianych zdarzeń losowych, a za wypadki społecznie uzasadnione należy uznać te, w których zapłata naruszałaby elementarne zasady sprawiedliwości i praworządne relacje między obywatelem a państwem. Za szczególnie uzasadnione względy społeczne uznano sytuacje, w których wyegzekwowanie należności wpłynie znacznie na obniżenie zdolności płatniczych, podważy warunki egzystencji rodziny zobowiązanego lub spowoduje upadek przedsiębiorstwa (por. P. Majka Komentarz do art. 57 ustawy o finansach publicznych WKP, 2019).

Jak wskazał WSA w Lublinie w wyroku z dnia 20 marca 2019 r. (sygn. akt I SA/Lu 878/2018, LEX nr 2642270), użyte w przepisie art. 64 ust. 1 u.f.p., sformułowanie "może" wskazuje, że organ orzekający w przedmiocie udzielenia ulgi korzysta ze swobody uznania administracyjnego. Uznaniowy charakter decyzji w tego rodzaju sprawach wyraża się w tym, iż organ ma prawo wyboru rozstrzygnięcia, może zatem w przypadku stwierdzenia przesłanek do udzielenia ulgi uwzględnić wniosek lub odmówić jego uwzględnienia. Uznanie administracyjne nie powinno i nie może oznaczać dowolności. Oznacza to, że wybór kierunku rozstrzygnięcia może być swobodny, ale winien wynikać z wszechstronnego i dogłębnego rozważenia wszystkich okoliczności faktycznych sprawy. Wydając decyzję o charakterze uznaniowym organ obowiązany jest do rzetelnej analizy wszystkich okoliczności sprawy w celu stwierdzenia, czy zostały spełnione przesłanki określone w przepisach prawa.

Kryterium względów społecznych lub gospodarczych, w tym w szczególności możliwości płatniczych zobowiązanego wymaga zatem ustalenia sytuacji finansowej przedsiębiorcy, skutków ekonomicznych, jakie występują w wyniku realizacji zobowiązania dla niego.

Z analizy dokumentów przedstawionych przez Beneficjenta przy piśmie z dnia 20 czerwca 2024 r. oraz dostarczonych osobiście w dniu 21 czerwca 2024 r. wynika, że Beneficjent ma męża i troje małoletnich dzieci w wieku 13, 10, 1 lat oraz 19-letnią pasierbicę. Wysokość miesięcznych zobowiązań przedstawia się następująco: alimenty na wnoszą 1200,00 zł, koszt żłobka 1100,00 zł, zajęcia dodatkowe dla dzieci 1 200,00 zł, ortodonta dla dzieci 300,00 zł. Następnie woda 800 zł, prąd 2 666,67 zł (16 000 zł : 6 miesięcy), paliwo 1500 zł dla dwóch samochodów, spłata do końca roku 2024 dwóch mieszkań 88 000 zł, jedzenie i bieżące życie, pensje dla 4 pracowników, koszty prowadzonej działalności gospodarczej- wydatki na ZUS, PIT 4, ubezpieczenie budynków, koszty księgowości oraz zapłata za dostarczane surowce do produkcji w cukierni. w roku 2023 wykazała zł a wartość środków trwałych firmy wynosi zł.

Beneficjent przedstawił elektroniczne zestawienie operacji za okres od 01-03-2024 do 31-05-2024 dla konta prowadzonego w Mbank S.A. dla w którym wartość operacji przychodzących wyniosła zł a operacji wychodzących wyniosła zł. Beneficjent przedstawił również wyciąg z rachunku osobistego prowadzonego w Santander Bank Polska S.A. za okres od 12-03-2024 do 11-04-2024 obciążenia wyniosły zł a uznania zł. Natomiast w okresie od 12-04-2024 do 10-05-2024 obciążenia wyniosły zł a uznania zł. Następnie w okresie od 11-05-2024 do 11-06-2024 obciążenia wyniosły zł a uznania zł

Mąż pobiera emeryturę w wysokości zł miesięcznie.

W latach od 2021 -2023 Beneficjent rozliczał się wspólnie z małżonkiem. W 2021 r. łączny dochód wyniósł zł co na miesiąc daje kwotę zł. W 2022 r. łączny dochód wyniósł zł co na miesiąc daje kwotę zł. Za rok 2022 Beneficjent otrzymał również ulgę w wysokości otrzymanych środków zł. W 2023 r. łączny dochód zł co na miesiąc daje kwotę zł.

Z powyższego wynika, że łączny dochód z roku na roku zwiększa się a Wnioskodawczyni przysługuje świadczenie 800+ na każde z małoletnich dzieci.

Strona postępowania wnioskując o udzielenie ulgi w postaci rozłożenia na raty wskazywała, że ma problem z narastającymi zobowiązaniami a uiszczenie przez nią jednorazowo należności wynikającej z decyzji 246/23 zł oraz trwająca blokada konta - zajęcie wierzytelności mogłoby wręcz doprowadzić do likwidacji prowadzonej działalności gospodarczej. Natomiast spłata 42 rat

jest możliwa przy zachowaniu ciągłości prowadzenia działalności gospodarczej. Powyższe argumenty pozwalają uznać, iż strona postępowania domagając się przyznania ulgi w postaci rozłożenia na raty powołuje się na swój ważny interes.

Ważna przy tym była ocena, czy strona postępowania jest w stanie pokryć swoje zobowiązanie zgodnie z decyzją 246/23 nie ryzykując przy tym utraty płynności finansowej (rozumianej jako zdolność przedsiębiorstwa do wywiązywania się ze swoich zobowiązań), bowiem co do zasady utrata płynności finansowej stanowi bezpośrednio zagrożenie dla dalszego bytu podmiotu gospodarczego. Ponadto ustalone dane wskazują, iż strona postępowania może mieć kłopoty z regulowaniem swoich zobowiązań, co w rezultacie może doprowadzić do utraty płynności, w szczególności, z uwagi na zablokowane konta i niekorzystną strukturę posiadanych zobowiązań. Mając na uwadze powyższe, rozpatrując przesłankę względów gospodarczych w tym w szczególności możliwości płatniczych strony, Instytucja Zarządzająca uznała, iż poczynione ustalenia wskazują na ciężką sytuację finansową strony postępowania oraz pozwalają uznać, że uiszczenie przez nią zobowiązania wynikającego z decyzji nr 246/23 w całości wpłynęłoby w sposób znaczący na jej płynność finansową i spowodowałoby powstanie ryzyka dla jej prawnoekonomicznej egzystencji. Tym bardziej, iż strona postępowania podnosi, iż jednorazowa spłata przez nią należności wynikającej z decyzji 246/23 bądź dalsze blokowanie konta przez zajęcie wierzytelności doprowadziłoby do likwidacji prowadzonej przez nią działalności. Zdaniem Instytucji Zarządzającej okoliczności w których znalazła się strona postępowania mają znamiona sytuacji nadzwyczajnej, bowiem obecnie strona postępowania nie jest w stanie pogodzić obowiązku spłaty zaległości i jednocześnie wywiązać się ze wszystkich zobowiązań związanych z prowadzoną przez nią działalnością gospodarczą i tym samym groziłoby jej utrata płynności finansowej i możliwości zarobkowania. Na uwagę zasługuje również fakt, iż likwidacja przedsiębiorstwa Strony wiązałaby się również z utratą pracy przez 4 osoby obecnie przez nią zatrudniane. Obecna sytuacja ekonomiczna nakazuje organom publicznym podejmowanie działań, w miarę posiadanych możliwości, w kierunku zmniejszenia stopy bezrobocia w regionie, nie zaś jej zwiększania. Tym samym należy uznać, iż przesłanka względów społecznych została spełniona. Udzielenie ulgi stanowi bowiem formę finansowej pomocy Państwa, gdy ochrony wymagają podstawy egzystencji przedsiębiorcy i stanowi pomoc w stabilizowaniu sytuacji finansowej przedsiębiorcy. Instytucja Zarządzająca poddając analizie zebrany materiał dowodowy w kontekście przesłanki względów społecznych i gospodarczych, ze względu na podane powyżej argumenty, uznała zasadność przyznania wnioskowanej ulgi. W ocenie Organu korzystniejsze z punktu widzenia interesu

publicznego jest zastosowanie ulgi niż odmowa jej udzielenia i dochodzenie należności, bowiem dla organu korzystniejsze jest rozłożenie spłaty na raty i uzyskanie należności w późniejszym terminie niż doprowadzenie do sytuacji kiedy strona postępowania nie dokonałaby zapłaty zobowiązania, z uwagi na brak środków pozwalających na uiszczenie należności w całości, co oznaczałoby przymusowe dochodzenie należności, np. w wyniku postępowania upadłościowego zmierzającego do likwidacji dłużnika lub postępowania egzekucyjnego, które mogłyby wcale nie przynieść zamierzonego celu i tylko generowałyby dodatkowe koszty po stronie Skarbu Państwa. Zgodnie z § 9 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 22 sierpnia 2005 r. w sprawie naliczania odsetek za zwłokę oraz opłaty prolongacyjnej, a także zakresu informacji, które muszą być zawarte w rachunkach (Dz. U. 2005 poz. 1373, z późn. zm.) od zaległości podatkowych, których zapłata została odroczone lub rozłożona na raty, Zgodnie z § 11 pkt 2 ww. rozporządzenia opłata prolongacyjna jest naliczana w przypadku wydania decyzji o odroczeniu lub rozłożeniu na raty zapłaty zaległości podatkowej - od dnia następującego po dniu, w którym złożono podanie w tej sprawie.

Przepis § 12 ust. 1 i ust. 2 ww. rozporządzenia stanowi, że w przypadku wydania decyzji o rozłożeniu na raty zapłaty podatku lub zaległości podatkowej opłata prolongacyjna jest naliczana odrębnie od każdej raty przypadającej do zapłaty; opłata prolongacyjna jest naliczana za okres do dnia upływu odroczonego terminu płatności podatku lub zaległości podatkowej albo terminu zapłaty poszczególnych rat podatku lub zaległości podatkowej.

Zgodnie z obwieszczeniem Ministra Finansów z dnia 4 stycznia 2016 r. w sprawie stawki odsetek za zwłokę od zaległości podatkowych, obniżonej stawki odsetek za zwłokę od zaległości podatkowych oraz podwyższonej stawki odsetek za zwłokę od zaległości podatkowych (M.P. poz. 20) stawka odsetek za zwłokę od zaległości podatkowych wynosi 14,5 % w stosunku rocznym, a obniżona stawka odsetek za zwłokę od zaległości podatkowych wynosi (opłata prolongacyjna) 7,25% naliczana odrębnie dla każdej raty.

W związku z powyższym Instytucja Zarządzająca naliczyła odsetki jak dla zaległości podatkowej wynoszące 36 385,00 zł od kwoty głównej w wysokości 86 913,64 zł (kwota z decyzji 246/23 94 265,72 minus kwota 7 352,08 odzyskana przez Naczelnika Pierwszego Urzędu Skarbowego Kielcach) liczone od dnia wypłaty środków dofinansowanych z EFRR do dnia wniesienia przez stronę postępowania wniosku o rozłożenie na raty, tj. do dnia 13 czerwca 2024 r. Ponadto w świetle powyższych przepisów, w związku z wydaniem decyzji o rozłożeniu na raty Instytucja

Zarządzająca naliczyła odrębnie od każdej raty przypadającej do zapłaty opłatę prolongacyjną wg stawki 7,25% w stosunku rocznym od dnia następującego po dniu złożenia wniosku, tj. od 14 czerwca 2024 r. do dnia upływu terminu zapłaty poszczególnych rat.

Stosownie do treści § 12 ust. 3 i ust. 4 ww. rozporządzenia zapłata odroczonego podatku lub zaległości podatkowej albo rozłożonego na raty podatku lub zaległości podatkowej, przed upływem terminu płatności, nie stanowi podstawy do obniżenia wysokości opłaty prolongacyjnej; zapłata opłaty prolongacyjnej przed upływem terminu płatności nie stanowi podstawy do obniżenia jej wysokości.

Instytucja Zarządzająca nadmienia, że zgodnie z art. 67 ordynacji podatkowej niedotrzymanie terminu płatności trzech rat (niekoniecznie kolejnych) na jakie została rozłożona zaległość podatkowa (niepodatkowa należność budżetowa o charakterze publicznoprawnym), spowoduje wygaśnięcie z mocy prawa decyzji o tego rodzaju uldze w spłacie w zakresie wszystkich niezapłaconych rat.

Poszczególne raty, wskazane w pkt II sentencji niniejszej decyzji należy wpłacić na rachunek bankowy Urzędu Marszałkowskiego Województwa Świętokrzyskiego w Kielcach nr **86 1020 2629 0000 9402 0342 7457** prowadzony w PKO Bank Polski S.A.

W świetle powyższego Zarząd Województwa Świętokrzyskiego, jako Instytucja Zarządzająca Regionalnym Programem Operacyjnym Województwa Świętokrzyskiego na lata 2014-2020 orzeka jak w sentencji.

Pouczenie

Decyzja jest nieostateczna w administracyjnym toku instancji. Beneficjent może złożyć do Zarządu Województwa Świętokrzyskiego wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy w terminie 14 dni od dnia doręczenia niniejszej decyzji. Jeżeli Beneficjent nie chce skorzystać z prawa do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, może wnieść do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Kielcach skargę na decyzję w terminie 30 dni od dnia jej doręczenia. Skargę wnosi się za pośrednictwem Zarządu Województwa Świętokrzyskiego. Wpis od skargi wynosi 200 zł. Przed upływem terminu do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, Beneficjent

może zrzec się wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy. Wówczas, z dniem doręczenia Instytucji Zarządzającej oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania przez ostatnią ze stron postępowania, decyzja staje się ostateczna i prawomocna, co oznacza brak możliwości zaskarżenia decyzji do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Kielcach. Nie jest możliwe skuteczne cofnięcie oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania.

MARSZAŁEK

WOJEWÓDZTWA ŚWIĘTOKRZYSKIEGO

RENATA JANIK

(dokument podpisano elektronicznie)

Decyzję otrzymują:

- 1), zam.
- 2) a/a